

Hvem forfatteren til denne beskrivelse af badelivet i Lohals er, ved vi ikke, kun at det er en korrespondent der til Fåborg Folketidende har skrevet dette livlige brev, som er gengivet i Langelands Folkeblad 20/8 1912

Badeliv i Lohals

Et badested der er på vej til at blive berømt i udlandet.
Hvorledes badelivet i Lohals former sig.
Lidt om forholdet mellem tyske og danske badegæster.

Lohals i August

Lohals på Langelands nordende er på vej til at blive et berømt badested; dets navn har i de sidste år fundet vej ud i verden, der ellers ikke plejer at skænke en lille havneflække på en dansk ø opmærksomhed.

Det er de udmærkede badeforhold her, som Lohals kan takke for, at den er bleven opdaget, og at en del af "**Verden's guldstrøm**" nu er begyndt at gå i Lohals boernes lommer.

Der har i år været overordentlig godt besøgt af fremmede her, så godt, at man har måttet afvise mange af mangel på plads.

Foruden to store badehoteller, af hvilke det ene, N.J.Flindts, særlig lægger an på at skaffe sig tyske gæster, er her en del badepensionater med plads til 20-30 personer, og yderligere bor der rundt omkring hos familierne badegæster. Det antages, at der her i den egentlige højsæson har været c. 1000 fremmede her i Lohals, og mange flere vilde have været her, om der havde været plads til dem.

At Lohals har fået et sådant ry er nu ikke så underligt, thi hvo der én gang har været her, kommer gerne igen og drager ofte andre med. Så mange som i år har her ikke tidligere været, og sandsynligheden er for, at der til næste år vil komme flere endnu. Der bygges ikke så få ny huse her, og her er rige muligheder for et storstilet badeliv, blot der kan skaffes husrum.

Først og fremmest det udmærkede vand og den milelange strandbred med fladstrand og passende vanddybde.

Den bedste badestrand er **Østerstranden**, hvortil der fra Lohals by er c. ½ mils vej, til dels gennem skov.

På østerstranden findes ikke badehuse; de badende slår sig ned - enten enkeltvis eller i smågrupper - på sandet, klæder sig af i det høje græs, som vokser omtrent hele stranden rundt, eller hvor man ellers kan hygge sig og finde lidt dækning, og vader ud i det flade vand, så langt, så man synes man har det dybt nok.

Bunden består her af fast hvidt sand, kun nærmest inde ved land hist og her med en smal bræmme af rullesten.

Fra menneskehånd er her intet som helst gjort for at gøre østerstranden til idealet af en badestrand, det den fra naturens hånd ikke mangler ret meget i at være.

På Veststranden findes badehusene, såvel nord som syd for havnen. De forslår dog ikke til det store antal badende, og også her går de fleste ud fra åben strand. Her findes de få meget omskrevne "volde", "skanser" og "gryder", der dog er meget diminutive, og hvoraf kun en enkelt nu er forsynet med nogle små flag, hvoriblandt det tyske ikke findes.

Hvad angår **Forholdet mellem de danske og tyske badegæster** da synes dette at være meget fredsommeligt og kordialt; her mærkes intet til rivninger af nogen art, og de i Hamburger Fremdenblatt fremsatte beklagelser grunder sig sikkert på kun ganske enkelte tilfælde; et sort får kan jo forekomme alle vegne.

Tyskerne er i øvrigt i så afgjort overtal her, at man godt kan tro sig hensat til et tysk badested; man hører tysk alle vegne og når man om aftenen promenerer på byens "strøg" og ved havnen, møder man det ene tysktalende selskab efter det andet. Her er badegæster fra Hamburg, Berlin, Westfalen og vist endnu længere borte fra. **De tyske badegæster** er livlige, meget talende og ivrigt gestigulerende, som vel overhovedet tyskerne.

Det er glade mennesker, der nyder tilværelsens behageligheder her i den skønne natur. At de indbyrdes betjener sig af deres modersmål, er dog så naturligt, da de formentlig som regel ikke kender andet. Det samme gør vel danske selskaber i udlandet. I det hele og store optræder tyskerne her taktfuldt; de passer nærmest sig selv, som man siger, og indlader danskerne sig med dem, er det langt fra, at de stiller sig afvisende, tværtimod, det er let at komme i venskabeligt samvær med dem. I denne forbindelse skal flygtig noteres, at en ung tysk frue flere aftener i rad sad ved klaveret i hotellets spisesal og spillede Danmarks melodier, og det fornemlig de danske nationalsange: Kong Christian, Den Tapre Landsoldat, Der er et yndigt land o.s.v.

Fælles for danske og tyske er beundringen for **Den smukke natur** her, og der skal også søges længe for at finde noget skønnere. Hvor man end vender blikket hen, møder der øjet skønne panoramaer, bakker og dale, skove, frodige haver og marker og den blinkende så snart i øst og snart i vest.

Selv om der mødes her med store forventninger, lides der ikke skuffelse. Og så er der den omstændighed, der ikke er af mindst betydning: opholdet her er ikke dyrt og det er så rart ugenert.?

C. - n.